

## 658 Wiem ja, że w niebie



1. Wiem ja, że w nie - bie jest miej - sce kras - ne, gdzie się lśni
2. O Bo - że świę - ty, racz nas z mi - ło - ści spo - so - bić
3. Nie daj nam nig - dy za - pom - nieć, Pa - nie, że śmierć nas
4. Próż - na to pra - ca mie - nie gro - ma - dzić, czyż o - no
5. Mi - ną roz - ko - sze, żal zaś zo - sta - nie. Miej - myż o



1. Chrys - tus nad słoń - ce jas - ne. Kto trwa w mi - ło - ści, w praw - dzie i
2. wcześ - nie do tej ra - do - ści, a - byś - my twa - rzą w twarz Cię wi -
3. mo - że zająć nie - spo - dzia - nie, że cia - ło z pro - chu lec mu - si
4. mo - że śmier - ci za - ra - dzić? Dar - mo też czo - łow - iek za sła - wą
5. nie - bo pil - ne sta - ra - nie! Tam w sza - ty bia - ło wier - ni przy -



1. wie - rze, te - go po śmier - ci do sie - bie bie - rze.
2. dzie - li, po ziem - skich tru - dach w To - bie spo - czę - li.
3. w gro - bie, du - sza z wszys - tkie - go zdać lic - bę To - bie.
4. go - ni, o - na na są - dzie go nie o - bro - ni.
5. bra - ni, do wiecz - nej chwa - ły bę - dą wez - wa - ni.

6. Raduj się, duszo, chwal swego Pana,

że błogość wieczna ci obiecana.

Stój tylko w wierze i bojuj stale,

Bóg ci koronę da w swojej chwale.